

چند قاعده ی کلی درباره ی چگونگی ترکیب (= چینش) کلمات در علم نحو

۱. اصل ^۱ ، مقدم بودن (= جلو آمدن) فعل بر فاعل و مفعول در [چینش] جمله است؛ مانند : **نَصَرَ** عَلِيٌّ مُحَمَّدًا.
۲. اصل ، مقدم بودن فاعل بر مفعول در [چینش] جمله است؛ مانند : **نَصَرَ** عَلِيٌّ مُحَمَّدًا.
۳. مقدم بودن فعل بر فاعل واجب است؛ مانند : **نَصَرَ** عَلِيٌّ مُحَمَّدًا.
۴. جایز است مفعول بر فاعل مقدم شود؛ مانند : **نَصَرَ** مُحَمَّدًا عَلِيٌّ.
۵. جایز است مفعول حتی بر فعل نیز مقدم شود؛ مانند : **مُحَمَّدًا** نَصَرَ عَلِيٌّ.

¹ . اصل در اینجا یعنی قاعده ی کلی .